

XIII.

2. Est fundamentum Reale, quod est ipse JESUS CHRISTUS, qui totam Ecclesiæ molem sustinet, sustentat & conservat. Vocatur ille ἀνέγγωνιας, quæ vox significat lapidem, vel *imum*, qualis sol tenuis Petra aliqua firma naturâ vel arte posita, quæ sit loco fundamenti, cui ædificium superstruatur, quo respectu Christus dicitur fundamentum, i. Cor. 3. 11. vel *summum*, qui angulos ex diversis parietibus & muris concurrentes complectitur, & unit. Quo respectu Christus est Caput Ecclesiæ ex Judæis & gentibus collectæ, quos unius fidei professione colligat & devincit. Eph. 2, v. 14. & 16. Huc pertinet etiam illud Christi dictum, Joh. 10, v. 16. *Erit unus ovile & unus Pastor.*

XIV.

Huic fundamento in utroq; significatu (quatenus est Doctrinale & Reale) accepto superstructi sumus, & innitimur, dum à Propheticâ & Apostolicâ doctrina, in scripturis comprehensâ dependemus, & ab ipso CHRISTO salutis Restauratore unico, virtute Spiritûs S. in unicatem Ecclesiæ collecti, per fidem sustentamur, & conservamur ad vitam & salutem æternam.

XV.

Eiusdem sententiæ est illud Christi Matth. 16, v. 16. *Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam & portæ inferorum non prævalebunt contra eam.* Ibi Pronomen, ταῦτη, κεκτως vel relativè acceptum digitum intendit in confessionem à Petro editam: *Tu es Christus Filius DEI vivi:* quæ est epitome totius doctrinæ Evangelicæ, in scripturis Propheticis & Apostolicis comprehensæ, cui, ceu petræ, vel fundamento, superstruitur Ecclesia & tam firmiter innititus,